

Sag, paa hvilken der er arbejdet saa længe, eller naa et Resultat i den om kortere eller længere Tid ved at vedtage et Forslag, som vi paa Forhaand vide intet andet praktisk Resultat medfører, end at det, vi vedtage ved 3dje Behandling, gaar til Landstinget og dermed er saa den Sag færdig. (C. Ravn: Det ved man ikke.) Det ærede Medlem fra Mors afbryder mig saa stærkt. Ja, han kan sagtens være glad; vi vide jo, hvorledes han i sin første Tale her i Tinget efter sidste Valg sagde, at vi havde været ude for at faa Stivelse i Ryggen, men det forekommer mig dog, at den Stivelse, det ærede Medlem har faaet, er bleven en temmelig slatten Stivelse. Naar han sagde, at det ved man ikke, saa tror jeg netop, at han i sin politiske Virksomhed i det sidste Mars Tid mere end nogen anden har vist, at hvis man skal have noget gennemført, skal man se at være enig med vedkommende Minister. (C. Ravn: Naturligvis.) Men hvis det ærede Medlem er enig med Fler-tallets Ordfører, saa har han ikke hørt paa Forhandlingerne i Dag, thi ellers maatte han paa Forhaand vide, at Ministeren vil ikke være med til at faa et saadan Forslag ført igennem. (C. Ravn: Det vide vi ikke.) Ja, saa maa Ministeren sige: Det mente jeg ikke; det bliver saa Ministerens Sag at forsvare sig. Den saglige Kritik, der er øvet om det foreliggende Forslag i denne Sal, har overbevist mig om det umulige i at antage, at det i denne Form kan blive gennemført, og at det maasse var mindre heldigt, om det i denne Form blev Lov. Jeg for mit Vedkommende agter derfor at stemme for den foreslaaede Dagsorden, da jeg derigennem tror bedst at kunne faa noget ud af denne Sag, hellere end i Folketinget at vedtage nogle Demonstrationforslag, som ingen Verdens Ting blive til alligevel.

N. Sørensen: Jeg vil først rette en Misforstaaelse, som det ærede Medlem fra Ribe (Bust) gjorde sig skyldig i. Han var aabenbart ikke rigtig klar over, hvad det er, der forhandles om. Han udtalte nemlig, at de Ændringsforslag, der foreligge til Behandling i Dag, ere af en saadan Natur, at det ærede Medlem fra Stubbeboing (N. S. Larsen) allerede ved 2den Behandling kunde sige, at de vare umulige. Disse Ændringsforslag vare den Gang ikke skrevne, og jeg antager ikke, at det ærede Medlem fra Stubbeboing vilde affigte en saadan Dom over de Ændringsforslag, som her foreligge. For enhver med god Vilje ere de ikke vanskelige at forstaa, men har man ikke Vilje, vil man

ikke forstaa dem, kan man sagtens sige, at man ikke kan. For øvrigt vil jeg tillade mig at fraraade at stemme for det Forslag til en Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkensbjerg), som nu har saa travlt med at docere sit Begreb om denne Sag. Det ærede Medlem har to Grunde til at stille dette Forslag. Den ene Grund var mig noget mærkelig. Han udtalte nemlig, at denne Sag var for god til at være en Demonstrationssag. For mig er den ikke nogen Demonstrationssag og har aldrig været det, men for det ærede Medlem har det været et Demonstrationsnummer lige til nu, da han stiller dette Forslag. Han udtalte ved 2den Behandling, at for ham var det en Demonstration, det Forslag, han stillede, var ikke af en saadan Art, at han troede det nyttigt som Lov, medmindre Justitsministeren vilde søje det til, som manglede. 3 Dag udtalte det ærede Medlem sig i samme Retning, det var en Demonstration, han vilde, og han fandt, at Sagen egnede sig ret godt dertil. Men nu da han har stillet sit Forslag om en Dagsorden, er Sagen for god til at være en Demonstration. Jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem havde haft denne Opfattelse for længe siden, saa kunde vi maasse være blevene enige i Udvalget. Den anden Grund til at vedtage Dagsordenen er den, at Ministeren saa faar en Opfordring. Som om den ærede Justitsminister skulde trænge til en Opfordring i den Retning! Denne Sag har været omtalt saa længe her i Tinget og har saa længe været omtalt uden for Tinget og er kommen paa en saadan Maade til den højtærede Justitsministers Kundskab, at jeg ikke tror, at han behøver vor Opfordring til at sætte sig i Bevægelse. Endnu har jeg ikke hørt en eneste her i Salen staa op og forsvare, at hvad vi have, er noget, som er godt, noget, som vi bør beholde, som det er. Selv den højtærede Justitsminister erkender, at Straffelovens § 180 er ikke rigtig, men naar den højtærede Justitsminister allerede er klar over, at denne Paragraf dur ikke eller er uheldig i sin Ordstilling, saa behøver den ærede Minister, hvis det skulde hælde, hvad jeg ikke haaber, at Landstinget skulde stille sig paa samme Side som Ministeren, ikke nogen Opfordring fra vor Side. De Afstemninger, som foreligge her i Salen, ere tydelige nok, og den Afstemning, som nu snart vil foregaa, vil, for saa vidt vi vedtage de af Udvalgets Flerstal stillede Forslag, være saa tydelig, at Ministeren ikke kan nære Tvivl om, hvad det er, vi ville, nemlig, vi ville af med den offentlige Prostitution. Vi sige, at saadanne Forhold, som vi